

World Games Cali, Columbia

Skrevet af: Jørgen Rasmussen

Lad det være sagt med det samme. World Games er stort, rigtig stor. Før første gang i Dansk Styrkeløfts historie har vi fået en dansk løfter kvalificeret i skikkelse af Annette Pedersen. Dette 9ende Wold Games har deltagelse af ca. 3000 sportsfolk fra hele verden i 31 sportsgrene. Åbningsceremonien på stadion blev overværet af 35.000 tilskuere og skulle af sigende have været et imponerende skue.

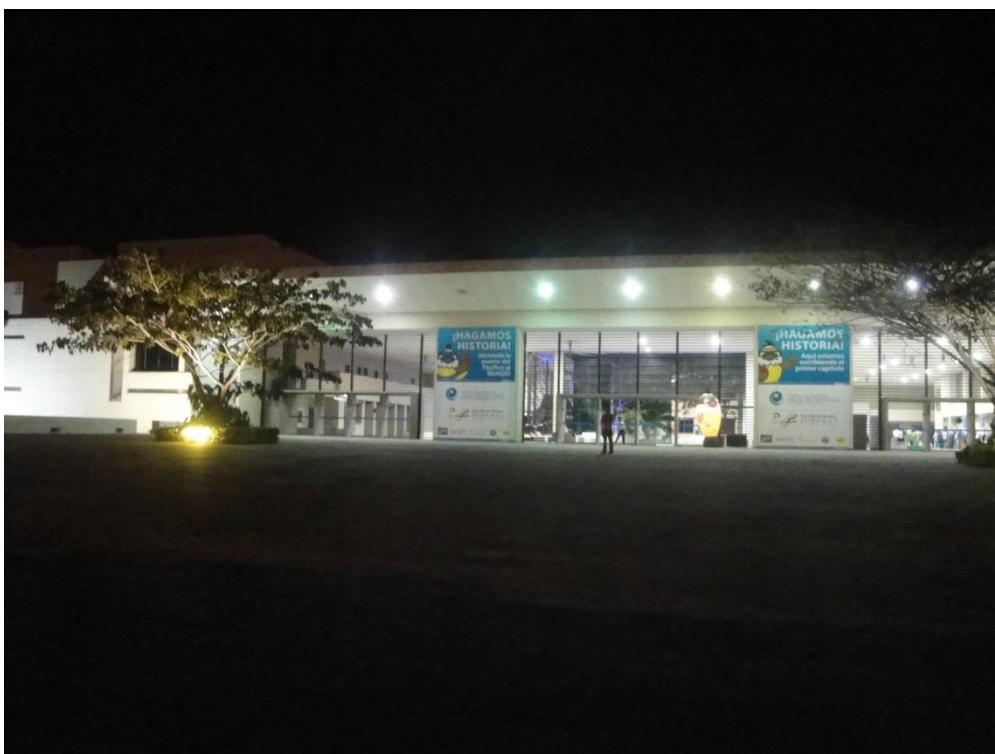
Desværre fik vi ikke mulighed for at deltage i den store åbningsceremoni der fandt sted den 25/7. Vi kan så se frem til vores egen styrkeløft åbningsceremoni som finder sted på mandag.

Lidt om turen hertil. Vi startede fra Horsens med Toyota Airlines 07.00 om morgenen, nonstop destination Billund (Dette var en af de få afgange uden forsinkelser). Vi fik tjekket ind, dog ikke uden problemer, idet Annettes manglende tålmodighed bevirkede at vi ikke kunne bruge automaten og i stedet måtte gøre brug af et rigtigt menneske. En kop kaffe senere kunne vi borde mod Amsterdam en lille tur på en time. Vi fandt let flyveren i mod Panama som på grund af kraftig tordenvejr fik udsat afgangens med 40 minutter. Denne lange tur på knap 11timer satte sædvanen tro sit præg på min bagdel til stor morskab for Annette som fandt det morsomt med de hyppige pudeskit under min popo. Det er dejligt at sidde ved siden af Annette i fly, hun skal nemlig altid have dobbelt af alting. Hendes appetit matcher dog ikke hendes begær for at få serveret så jeg flatter mig og spiser op. Annette filmede lidt med stewardessen, men hun blinkede mest til mig. Det mente Annette ikke men det er fordi Annette kikker skævt og kun ser det hun vil se.

Vi fik dog indhentet forsinkelsen over Atlanterhavet og landede således planmæssigt i Panama. Her startede kædereaktionen af forsinkelser for alvor. Vores fly til Cali blev forsinket med over en time og vi fik kun informationer på spansk over højtaleren og flyet forsvandt på skærmene i afgangshallen. Vi blev dog trygt og roligt siddende og lod andre fægte med håndtegn samt hovedrysten, efter en times tid kunne endelig komme det sidste stykke mod Cali.

I Cali lufthavn blev vi modtaget i bedste VIP stil af en hær af frivillige som førte os sikkert igennem papir junglen og ud til den ventende bus. Da vi jo som tidligere nævnt var forsinket skulle vi nu i stedet vente på andre sportsudøvere med andre fly inden vi kunne komme videre.

Efter 2 times ventetid slap toldmodigheden op for en Hollands maraton kajak udøver som fik brokket sig nok til der endelig skete noget. Vi forlod bussen og skiftede til en anden bus. Dette blev dog kun ganske kort hvorefter vi efterhånden godt smadret blev genet tilbage til den oprindelige bus.

Vi blev, med politi eskorte, kørt ud til en kæmpe sportshal hvor vi skulle have vores akkrediterings kort. Sædvanen tro tog dette også ufattelig lang tid men nu kender de vist også alt til os idet oplysninger som blodtype også fremgår. Da hverken Annette eller jeg kunne huske den, valgte vi O-positiv da det skulle være den mest gængse (jeg håber ikke jeg får behov for blod).

Efter endnu en times venten blev vi igen med politi eskorte kørt til Hotel Cosmos Express. Her kunne vi konstatere at der ikke var styr på vores værelser. Jeg skulle dele værelse med en finsk coach mente de, jeg mente nu at jeg skulle have mit eget værelse som bestil hjemmefra. Løsningen blev af den finske coach coach fik det enkeltværelse som Annette skulle have

haft og jeg så må trækkes med Annette her på 12etage. Værelses er rigtig godt og stort og vi har hver vores dobbeltseng med god udsigt over Cali skyline.

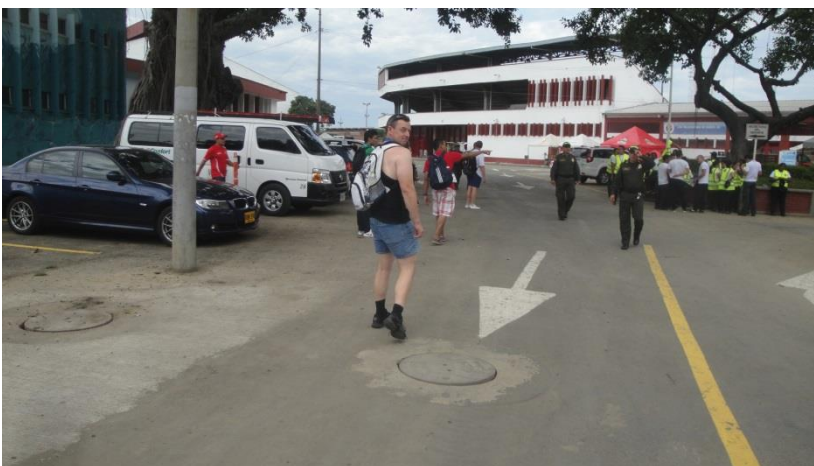

Søndag 28/7

Efter en god nats søvn i de skønne senge gik vi ned for at få lidt morgenmad. Den kunne vi nyde på terrassen idet der allerede fra morgenstunden var knap 30 graders varme.

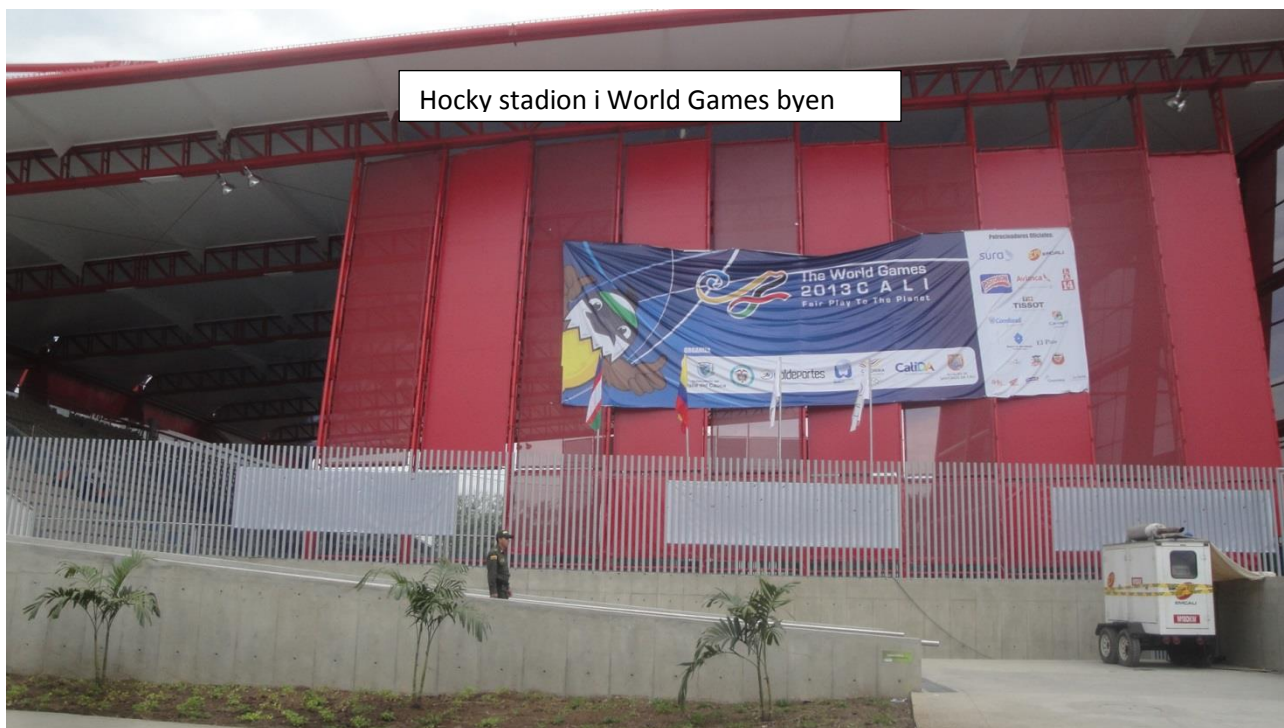
Da minibaren på hotellet er lidt pebret, 9500dollar = 30kr for en liter vand, skulle vi ud at handle. Men en søndag i den norlige bydel hvor vi bor byder ikke på voldsomt mange muligheder for hverken at hæve penge eller handle. Det lykkedes os dog langt om længe at få provianteret.

Tilbage på hotellet stødte vi på min gode kollega fra England og hans løfter, de var på vej ned for at spise nede i catering området. Vi havde endnu ikke haft mulighed for at se World Games byen som så uheldigvis ligger i den sydlige bydel. Da der åbenbart kun køre en bus om dagen derned og alle vores måltider bliver servet i WG byen splejede vi til en taxi derned.

Catering teltet hvor 3000 sportsfolk fra hele verden mødes

Hocky stadion i World Games byen

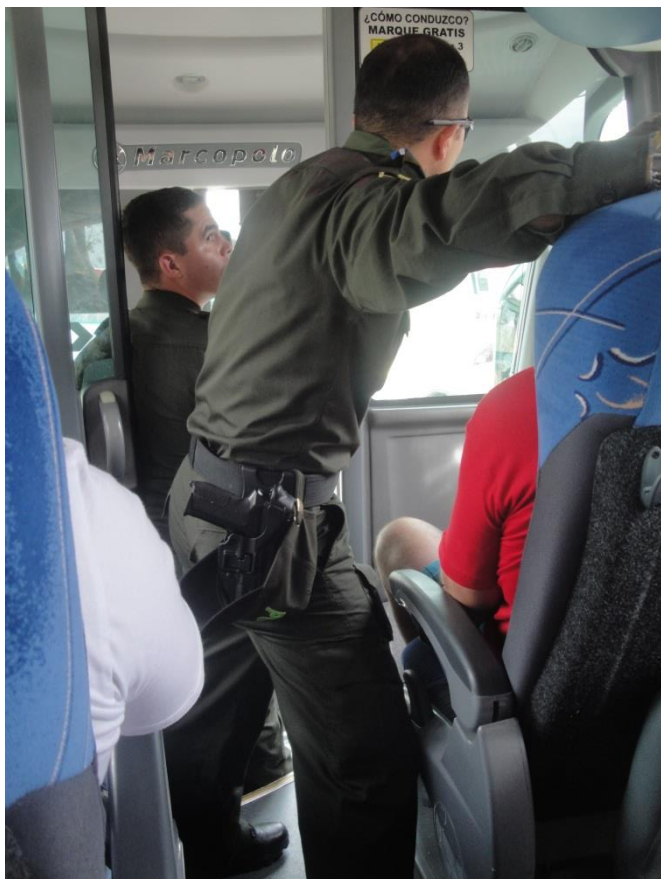
Over for WG byen lige Plaza centeret og Annette og jeg besluttede os for lige at gå derover for at kikke. Det blev lidt af en overraskelse for os. WG er ufattelig stort og vi blev jaget vildt. Rigtig mange af de lokale ville have billeder masser af billeder. Vi blev fotograferet med små børn, med gamle koner og fnisende teenagere efter 20 minutter som "kendt" flygtede vi væk fra center området i taxi.

Vi er blevet kraftigt opfordret til ikke at færdes på egen hånd i Cali. Det store politi opbud indikerer også at der her er tale om et land med store sikkerhedsmæssige udfordringer. Bare det at tage en taxi blive ikke overlagt til tilfældighederne og vi må kun tage de vogne som er godkendt af WG (tydeligt skilt) derudover skriver politiet nummerpladen ned på vognen så de ved hvem der har kørt med os. Både betrykkende og skræmmende på samme tid.

Mandag 29/7

I dag var første og eneste mulighed for at træne. Efter morgenmaden tog vi ned og ventede på bussen som skulle transportere os ud på Coliseo de Combate Mariano Ramos (stævnestedet) hvor Levantamiento de Potencia (styrkeløft) afvikles. Bussen skulle oprindeligt afgå klokken 9.00 med i bedste vanlige Cali stil tog det lige en time mere inden vi var klar til afgang.

Som det fremgår af billederne tager de sikkerheden meget alvorlig og intet er overladt til tilfældighederne. Når World Games deltagere skal transporteret fra hotel til stævne eller fra stævne til catering eller omvendt er det under skarp overvågning. Vi har altid minimum to politi betjente inde i bussen. Bussen køre altid under eskorte med adskillige motorcykelbetjente der sørger for at stoppe trafikken. Rødt lys er ikke en mulighed det sørger vores eskorte for.

Stævnet er placeret et godt stykke fra vores hotel og vi har små 45minutters kørsel derud.

Den lokale bussherif iført fuld gear styre slagets gang.

Opvarmnings området er ganske udmærket, her er masser af plads med hele 8stk plateauer.

World Games bliver godt dækket af medierne, således var der både tv tilstede under dagens fællestræning og et godt fremmøde af journalister. Annette ses her i færd med at fortælle lidt omkring hendes chancer og muligheder her ved WG. De kunne dog ikke "nøjes" med hende. Jeg blev således også udspurgt om hvordan jeg så på Columbia som nation og vært ved dette WG. Jeg skyndte mig pligtskyldig at rose værterne for deres gæstfrihed og takkede på vegne af Danmark for deres store engagement, jeg håber det giver lidt plus i bogen.

Vi fik også tid til at træne. Annette fik banket lidt støv af de gamle knogler med en lille rask trekamp på 50%. Jeg hyggebænkede lidt med Olech Jaroslaw og Jan Wiegera fra Polen, gentleman som jeg er lod jeg dem løfte mest.

Selve stævneområdet er ikke helt bygget færdig endnu, det skyldes udelukkende det faktum at der indtil i går har været afviklet sumobrydning i bygningen. De lokale arbejder således på højtryk, og vi krydser fingre for at de når at blive færdige inden i morgen, hvor der både er åbningsceremoni og stævnestart.

Efter fællestræningen blev vi igen med fuld eskorte fragtet til catering område for at få middagsmad. Her hilste vi lige kort på nogle andre danske sportsfolk fra dansk orienterings forbund. De skal således også kæmpe om medaljer her ved WG og deres chancer skulle angiveligt være ganske gode. Verden er for øvrigt lille idet jeg under min træneruddannelse selv prøvede kræfter med denne sport, og de kendte udmærket Pernille fra Vejle som jeg havde et godt samarbejde med.

Her ses jeg sammen med EPFs general sekretær Ralph Farquharson som jeg havde en god snak med omkring det kommende Arnold Classic senere på året i Madrid.

Med så mange bodyguards i opvarmningen kan man kun være tryk

Klokken 16.00 tog jeg til teknisk møde hvor de sidste vigtige ting kom på plads. I forbindelse med World Games vil der blive slået ekstra hårdt ned på dopingsnydere. Hvis et land får en positiv prøve udelukkes nationen i et år. Værre er det dog at WG smider sporten på porten hvis der bliver positive test, vi krydse fingre og håber at løfterne har "rent" mel i poserne så vores vidunderlige sport kan forblive en del af WG.

Tirsdag 30/7

Så blev styrkeløft delen af World Games skudt i gang.

Som det måske fremgår af billedet har vores nationale flag fået et nyt design. Tydeligt at se at den hvide stribe har været på slankekur.

Som det blev gjort opmærksom på i går på teknisk møde ville der ikke blive tolereret korte bukser og T-shirt under indmarchen.

Da der er ret varmt i Columbia og inde i hallen er der ingen undtagelse, valgte vi at udsætte overdelen til sidste øjeblik.

Det blev også kraftig tydeliggjort at vi alle skulle agere professionelle, hvis vi gerne ville se vores sport på OL programmet engang i fremtiden. Løfterne og lederne gjorde som også alt hvad de kunne og var mødt frem i stiveste pus. Desværre var værterne lidt mindre professionelle. Flere nationer mangle de faner som skulle markere nationerne under indmarchen, herunder Danmark. Tiden løb og med fare for at forsinke stævnestarten fandt man hurtigt en anden løsning.

De mange frivillige blev sat til at holde nationernes flag, i lodret position, hvorefter de delegerede fulgte efter de frivillige ind på plateauet. Der blev sædvanen tro holdt taler og Gaston glimrede ved at holde både en Engelsk og en Spansk version til publikums store begejstring. Vi blev kun kort og så de lette piger squatte, uhyggelig så stærke de er. Tænk at squatte 217,5kg med en kropsvægt på 51kg vandvittigt.

For ikke at demotivere Annette yderligere tog vi efterfølgende den sikre bus ind mod WG byen for at få middagsmad.

Som det ses er der mange måder at komme frem på i en storby med over 2 millioner indbyggere. Resten af dagen står på afslapning inden det for alvor går løs i morgen hvor Annette skal finde storformen frem.

Onsdag 31/7

Så kom den store dag endelig for Dansk Styrkeløft Forbund idet der nu for første gang er dansk deltagelse i World Games. Annette havde da også været ret urolig i nat, selv en rutineret ræv kan jo få sommerfugle i maven. Det opdagede jeg tydeligt da jeg skulle tømme ryggen i morgens, alt toiletpapiret var på mystisk vis væk. Forklaringen kom ved indvejsningen for vægten

Viste kun lette 70,89kg. Annette har store forventninger på egne vegne og hendes træning op mod WG har vist gode takter. Realistisk ses ville en 7ende plads være flot ses ud fra nomineringen, men i styrkeløft er intet over før det sidste løft på plateauet er overstået. Annette havde meldt 200kg., som åbningsløft i squat. Vi begyndte opvarmningen i det meget varme lokale hvor man kan svede uden at lave noget som helst. Det var dog tydeligt for mig at det ikke så helt så let ud som man kunne ønske. For ikke at sætte os helt ud af kampen valgte jeg at sænke åbningsløftet til 190kg. Annette løfter vægten godt nok ikke voldsomt let

Åbner men nu er vi videre. Vi øgede til 205kg. løftet blev betydeligt bedre uden på nogen måde at være prangende, godkendt 3-0. Det er ikke så let at være hjælper altid, jeg synes det var svært at "læse" hvor meget der var til i dag. Især fordi opvarmningen og de første to løft på plateauet var noget tunge. Jeg beslutter mig for 212,5kg til sidste forsøg. Det fortryder jeg lidt nu i skrivende stund da det var det bedste løft jeg længe har set fra Annettes side. Tydelig dybde og god fart på løftet, hvorfor f..... gjorde hun ikke det på de første forsøg.

Nå hurtigt videre der er kun 20minutters pause mellem disciplinerne, og vi skulle jo også lige forsøge at få bænkpres trøjen til at virke. Annette havde meldt 122,5kg. som startvægt dog ville vi ikke tage nogen chancer og sænkede vægten til 120kg. Det skulle vise sig som en rigtig god ide, da det var absolut max i dag. Vi skal nok også huske at sende en venlig tanke til dommerne som undlod at kikke på den flagrende bagdel under løftet. 122,5kg blev forsøgt to gange men uden held. Helt så heldige gik det ikke for vores norske broder folk idet den 4 dobbelte WG deltager Inger Blikra ikke kunne få godkendt et løft. Samme skæbne led ukraineren også, så nu så det pludselig godt ud set med danske briller.

Dødløft var næste ret i trekampen, også her fandt jeg det nødvendig at sænke startvægten lidt. Annette åbner på 190kg., som uden de store problemer bliver løftet. Det er nu tid til at være vågen for med de rette tal kan vi avancere i klassementet. Jeg bestiller 205kg. det er en vægt som jeg er sikker på at Annette kan løfte selv på en dag hvor varmen er ulidelig. Løftet bliver godkendt med alle tre dommerstemmer. Anke Timmers fra Holland

Misser uventet hendes 2.forsøg og pludselig er vejen banet for en top 5. placering. Jeg bestiller 215kg., til Annettes 3.forsøg, for efterfølgende at sætte vægten ned til 212,5kg. hvis Timmers får hendes sidste forsøg. Timmers misser og dermed kan Annette forsøge sig på vægten. Desværre vandt vægten denne

gang. Det skal nu ikke sætte skår i glæden, Annette slutter som 5. bedste løfter i Heavy weight kategorien med 530,13 Wilks point. Da det er World Games er der ikke nogle disciplin medaljer, kun top tre i totalen på point kommer ind på plateauet og bliver hyldet. Det må man så også sige at de bliver, medalje ceremonien er på OL niveau og særdeles fremragende. Fantastisk debut for dansk styrkeløft det dette vores første World Games, jeg håber inderligt at flere danske løftere i fremtiden får mulighed for at deltage i denne kæmpe sportsbegivenhed.

Torsdag 1/8 sidste dag

Vi havde besluttet at bruge denne sidste dag på at se de vilde Columbia i stedet for styrkeløft. Annette havde arrangeret en taxi for en hel dag til en fast pris af beskedne 35000 dollars. Ikke nogen dårlig pris når man tænker på at vi for pengene fik en engelsk lærer som chauffør hele dagen. Annette havde fået frit lejde til planlægning, eneste krav var at vi skulle komme rettidigt til banket som startede 19.30

Vi blev kørt sikkert op i bjergene af vores dygtige engelsklære Luis, og stoppede blandt andet her foran moder jord. Herefter fortsatte vi videre op på toppen hvor en kæmpe statue af Kristus på 25 meter våger over Cali by og passer på befolkningen.

Den 25meter høje statue af Kristus som våger over Cali

Udsigt over en lille del af Cali fra 1500 meters højde ved statuen

Det blev også til en guidet tur i regnskoven hvor fik frygtede myggene med vores bare ben.

Vi fik en yderst spændende kørertur på små 3 timer mod den hvide by hvor vi fik sen middagsmad. Turen bød på spændende kørsel på de lokale bjergveje.

Vejen til og fra Popayan (den hvide by) er først for nyligt blevet erklæret rensat for guerillakrigere. Om det passer skal jeg være usagt men påfaldende at der på den lange tur fra Cali mod Popayan en godt med tjekpoints og veludrustede unge soldater. Der er et system hvor soldaterne vender tommeltotten op når vi køre mod dem, for at signalere at vejen frem er safe, spændende.

Udsigten fra Hotel Cali Tower 41 etager oppe

Vi nåede lige præcis hjem til banket efter en lang udflugt på 11 timer. Banketten glimrede ved en skøn udsigt frie drinks, live salsamusik men desværre elendig mad. Vigtige menneske blev sædvanen tro hyllet og mon ikke alle fik sig en god afslutning på World Games. Tilbage er nu kun den lange flyvetur hjem.

Tak fordi i fulgte med i beretningen. Vi ses derude til stævnerne.

Jørgen Rasmussen